224

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI SUD U SPLITU
- primljeno -
neposredno - poštom
05. 03. 2020
obično preporučeno na pošti
dana
u primj. 88 priloga
primljeno kuna.

Poslovni broj: 6 Gž-427/20-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga Željke Rožić Kaleb kao predsjednika vijeća, Andrine Raspor Flis kao suca izvjestitelja i člana vijeća i Ane Gradišek, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ivice Babića, vlasnika proizvodno – trgovačkog ugostiteljskog obrta "Babić Split", Kopilica 19, OIB: 76688891305, zastupan po punomoćniku Ivanu Močiću, odvjetniku u Splitu, protiv I.tuženika Grad Split iz Splita, Branimirova obala 17, OIB: 78755598868, zastupan po punomoćniku Ivi Gabriću, diplomiranom pravniku i II.tuženika Atrium Spalatum d.o.o. Split, iz Splita, Poljička cesta 20b, OIB: 75237018400, zastupan po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić, a ova po punomoćnici Jadranki Meštrović Kologranić, odvjetnici u Splitu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbama I. i II.tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu broj P-4788/17-16 od 3. lipnja 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 18. veljače 2020. godine

presudio je

Odbijaju se žalbe I.tuženika Grada Splita i II.tuženika Atrium Spalatum d.o.o., kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu broj P-4788/17-16 od 3. lipnja 2019. godine.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Splitu broj Ovr-3744/10 od 23. srpnja 2010. godine na nekretnini pobliže označenoj u točki I izreke prvostupanjske presude, te se nalaže zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu izvršiti upis brisanja zabilježbe ovrhe na nekretnini iz točke I prvostupanjske presude, koja ovrha je zabilježena u zemljišnoj knjizi suda prvog stupnja pod brojem Z-6924/10.

Ujedno su I. i II.tuženici dužni naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 150.992,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama, sve u roku od 15 dana.

Protiv te presude žale se I. i II.tuženici iz svih razloga navedenih u čl. 353. st. 1. toč. 1. do 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 – dalje: ZPP), te predlažu da se pobijana presuda preinači, odnosno ukine, te traže troškove sastava žalbi.

Žalbe I. i II.tuženika nisu osnovane.

U provedenom postupku sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP kao ni one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Nisu osnovani žalbeni navodi, jer je sud prvog stupnja na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo.

Tako je sud prvog stupnja pravilnom ocjenom provedenih dokaza, u smislu odredbe čl. 8. ZPP, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Naime, tužitelj je s II.tuženikom dana 24. studenog 2004. godine sklopio ugovor, nazvan Predugovor o kupnji stana broj 01-116/466/2004, kojim su ugovorili, ne samo bitne sastojke ugovora – predmet i cijenu, nego su njime ugovorili i rok i način plaćanja, kao i predaju u posjed stana, što je i izvršeno.

Prema tome, navedeni ugovor treba se smatrati glavnim ugovorom, jer nije odlučno kako su stranke nazvale taj ugovor, već kakav je njegov sadržaj.

Okolnost da su se stranke točkom VII Ugovora sporazumjele da je II.tuženik kao investitor u obvezi sklopiti s tužiteljem kao kupcem ugovor o kupoprodaji stana temeljem kojeg će tužitelj steći vlasništvo stana koji je predmet predugovora, ne čini predmetni pravni posao predugovorom u smislu odredbe čl. 45. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 112/99, 88/01 – dalje: ZOO).

Predugovor je, naime, u smislu navedene zakonske odredbe, takav ugovor kojim se preuzima obveza da se kasnije sklopi drugi glavni ugovor, što ovdje nije slučaj, jer je glavni ugovor već sklopljen, budući da ima sve značajke ugovora o prodaji iz čl. 454. st. 1. ZOO.

Kako je nesporno da je tužitelj temeljem tog ugovora zatražio zabilježbu vlasništva stana u zemljišnoj knjizi pod brojem Z-4811/05 od 6. listopada 2006. godine, te je odbijen sa svojim prijedlogom iz razloga što se temeljem predugovora o kupnji stana ne može izvršiti zatražena zabilježba, to je pravilno sud prvog stupnja utvrdio da je I.tuženik prilikom iniciranja ovršnog postupka, bio upoznat s činjenicom da je sklopljen predugovor s tužiteljem kao kupcem predmetnog stana, zbog čega I.tuženik nije postupao u dobroj vjeri.

To proizlazi iz iskaza tužitelja, kao i iz iskaza svjedoka Tomislava Bausa, koji je u vrijeme sklapanja predugovora bio direktor i vlasnik II.tuženika, koji je naveo da je tužitelj po predugovoru u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu i da je stupio u posjed predmetnog stana i prije cjelokupne isplate, te da je I.tuženik bio upoznat s činjenicom da je predmetni stan prodan trećoj osobi, budući da je o tome s I.tuženikom održano niz sastanaka.

Prema tome, iz navedenog jasno proizlazi da je tužitelj temeljem navedenog ugovora stekao pravnu osnovu stjecanja vlasništva predmetnog stana, sukladno odredbi čl. 114. st. 1. i čl. 115. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 73/00, 114/01, 141/06 i 146/08 – dalje: ZVDSP), zbog čega je sud prvog stupnja pravilno postupio kada je prihvatio tužbeni zahtjev, pa svi suprotni navodi u žalbama I. i II.tuženika nisu osnovani.

U provedenom postupku sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP kao ni one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Nisu osnovani žalbeni navodi, jer je sud prvog stupnja na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo.

Tako je sud prvog stupnja pravilnom ocjenom provedenih dokaza, u smislu odredbe čl. 8. ZPP, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Naime, tužitelj je s II.tuženikom dana 24. studenog 2004. godine sklopio ugovor, nazvan Predugovor o kupnji stana broj 01-116/466/2004, kojim su ugovorili, ne samo bitne sastojke ugovora – predmet i cijenu, nego su njime ugovorili i rok i način plaćanja, kao i predaju u posjed stana, što je i izvršeno.

Prema tome, navedeni ugovor treba se smatrati glavnim ugovorom, jer nije odlučno kako su stranke nazvale taj ugovor, već kakav je njegov sadržaj.

Okolnost da su se stranke točkom VII Ugovora sporazumjele da je II.tuženik kao investitor u obvezi sklopiti s tužiteljem kao kupcem ugovor o kupoprodaji stana temeljem kojeg će tužitelj steći vlasništvo stana koji je predmet predugovora, ne čini predmetni pravni posao predugovorom u smislu odredbe čl. 45. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 112/99, 88/01 – dalje: ZOO).

Predugovor je, naime, u smislu navedene zakonske odredbe, takav ugovor kojim se preuzima obveza da se kasnije sklopi drugi glavni ugovor, što ovdje nije slučaj, jer je glavni ugovor već sklopljen, budući da ima sve značajke ugovora o prodaji iz čl. 454. st. 1. ZOO.

Kako je nesporno da je tužitelj temeljem tog ugovora zatražio zabilježbu vlasništva stana u zemljišnoj knjizi pod brojem Z-4811/05 od 6. listopada 2006. godine, te je odbijen sa svojim prijedlogom iz razloga što se temeljem predugovora o kupnji stana ne može izvršiti zatražena zabilježba, to je pravilno sud prvog stupnja utvrdio da je I.tuženik prilikom iniciranja ovršnog postupka, bio upoznat s činjenicom da je sklopljen predugovor s tužiteljem kao kupcem predmetnog stana, zbog čega I.tuženik nije postupao u dobroj vjeri.

To proizlazi iz iskaza tužitelja, kao i iz iskaza svjedoka Tomislava Bausa, koji je u vrijeme sklapanja predugovora bio direktor i vlasnik II.tuženika, koji je naveo da je tužitelj po predugovoru u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu i da je stupio u posjed predmetnog stana i prije cjelokupne isplate, te da je I.tuženik bio upoznat s činjenicom da je predmetni stan prodan trećoj osobi, budući da je o tome s I.tuženikom održano niz sastanaka.

Prema tome, iz navedenog jasno proizlazi da je tužitelj temeljem navedenog ugovora stekao pravnu osnovu stjecanja vlasništva predmetnog stana, sukladno odredbi čl. 114. st. 1. i čl. 115. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 73/00, 114/01, 141/06 i 146/08 – dalje: ZVDSP), zbog čega je sud prvog stupnja pravilno postupio kada je prihvatio tužbeni zahtjev, pa svi suprotni navodi u žalbama I. i II.tuženika nisu osnovani.

Stoga je valjalo temeljem odredbe čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbe I. i II.tuženika kao neosnovane i potvrditi presudu suda prvog stupnja.

U Zagrebu, 18. veljače 2020. godine

Predsjednica vijeća:
Željka Rožić Kaleb, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik:
Marija Rogulek

REPUBLIKA HRVATSKA 5 ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. vojarna „Sv. Križ", Dračevac

Poslovni broj: P – 4788/17 – 16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Marici Lović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja IVICE BABIĆ, vlasnika proizvodno – trgovačkog ugostiteljskog obrta "Babić Split", Kopilica 19, OIB: 76688891305, zastupan po punomoćniku Ivanu Močiću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika pod 1. Grad Split iz Splita, Branimirova obala 17, OIB: 78755598868, zastupan po punomoćniku Ivi Gabriću, diplomiranom pravniku i pod 2. ATRIUM SPALATUM d.o.o. Split, iz Splita, Poljička cesta 20b, OIB: 75237018400, zastupan po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić, a ova po punomoćnici Jadranki Meštrović Kologranić, odvjetnici u Splitu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 15. travnja 2019. u prisutnosti punomoćnika stranaka i objavljene 3. lipnja 2019.

presudio je

I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Splitu br. Ovr – 3744/10 od 23. srpnja 2010. na nekretnini upisanoj u ZU 15817 K.O. Split i to na stambenom objektu "Firule – Lazarica" sagrađenom na pravu građenja na čest. zem. 820/1 površine 3630 m² zemljišta ispod objekta upisanog u ZU 15816 i to za posebni dio zgrade upisan u podulošku 47 (4941), što u naravi predstavlja 134/26946 dijela koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom stana br. 41, na IV. katu, koji se sastoji od ulaza, hodnika, tri sobe, dvije kupaonice, WC-a, radne sobe, blagovaonice i dnevnog boravka, kuhinje i izbe ukupne površine 113,62 m² te kao pripatka lođe i drvarnice br. 41 u podrumu 4, ukupne površine 20,56 m², sveukupne površine 134,19 m².

II. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Splitu da izvrši upis brisanja zabilježbe ovrhe na nekretnini iz točke I. ove presude, koja ovrha je zabilježena u zemljišnoj knjizi suda pod poslovnim brojem Z – 6924/10.

III. Dužni su tuženici pod 1. i pod 2. u roku od 15 dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 150.992,50 kn sa pripadajućim kamatama koje teku od 3. lipnja 2019. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

U tužbi koja je zaprimljena kod ovog suda 18. veljače 2015. tužitelj navodi da je rješenjem Općinskog suda u Splitu broj Ovr – 3744/10 od 22. siječnja 2015. upućen kao treća

osoba da u roku od 15 dana pokrene parnicu protiv tuženika pod 1. kao ovrhovitelja, te tuženika pod 2. kao ovršenika, radi proglašenja da je nedopuštena ovrha na nekretnini upisanoj u ZU 15817 K.O. Split i to na stambenom objektu "Firule – Lazarica" sagrađenom na pravu građenja na čest. zem. 820/1 površine 3630 m² zemljišta ispod objekta upisanog u ZU 15816 i to za posebni dio zgrade upisan u podulošku 47 (4941), što u naravi predstavlja 134/26946 dijela koji je suvlasnički dio povezan sa cjelinom stana br. 41, na IV. katu, koji se sastoji od ulaza, hodnika, tri sobe, dvije kupaonice, WC-a, radne sobe, blagovaonice i dnevnog boravka, kuhinje i izbe ukupne površine 113,62 m² te kao pripatka lođe i drvarnice br. 41 u podrumu 4, ukupne površine 20,56 m², sveukupne površine 134,19 m². U zemljišnoj knjizi kao vlasnik predmetne nekretnine da je upisan tuženik pod 2. te da je tuženik pod 1. kao ovrhovoditelj protiv tuženika pod 2. kao ovršenika podnio prijedlog za ovrhu radi prodaje nekretnina upisanih na ime tuženika pod 2. uključujući i predmetnu nekretninu, Općinski sud u Splitu da je rješenjem od 23. srpnja 2010. dopustio ovrhu te da je u zemljišnoj knjizi pod brojem Z – 6924/10 izvršena zabilježba ovrhe. U trenutku podnošenja prijedloga za ovrhu upis u zemljišnoj knjizi da nije odgovarao stvarnom stanju vlasništva u pogledu predmetne nekretnine jer da je tužitelj temeljem zaključenog Ugovora o kupoprodaji postao predmnijevani vlasnik. Između tuženika pod 2. kao prodavatelja i tužitelja kao kupca da je zaključen predugovor o kupoprodaji stana broj 01-116-466-2004 od 24. studenog 2004., koji se ima smatrati valjano sklopljenim kupoprodajnim ugovorom sve u smislu odredbe čl. 454. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. Tužitelj kao kupac da je izvršio plaćanje cjelokupne kupoprodajne cijene u iznosu od 175.854,44 EUR te da je od strane tuženika 16. siječnja 2006. uveden u neposredan posjed nekretnine, ujedno da je platio i porez na promet nekretnina. Predugovor da sadrži sve bitne elemente glavnog ugovora, tužitelj da je prije pokretanja ovršnog postupka imao pravni temelj i kvalificirani posjed predmetnog stana čime da je dokazao postojanje prava koje sprječava ovrhu. Ujedno da je tužitelj nakon plaćanja cjelokupne kupoprodajne cijene i to četiri godine prije pokretanja ovršnog postupka podnije prijedlog za uknjižbu, ali da je odbijen rješenjem br. Z – 4811/05 od 6. listopada 2006. uz obrazloženje da prema predugovoru nije moguće izvršiti upis prava vlasništva. Tužitelj da nije mogao prije obavljenog tehničkog pregleda, a imajući u vidu odredbe zaključenog predugovora, od tuženika pod 2. zahtijevati sklapanje glavnog kupoprodajnog ugovora, tehnički pregled da je izvršen početkom 2013. i da je 20. veljače 2013. između tužitelja i tuženika pod 2. zaključen Ugovor o kupoprodaji stana br. 77/13 pa prema tome da se tužitelju ne može prigovoriti pasivnost u pogledu načela povjerenja u zemljišne knjige. Tuženik pod 1. kao ovrhovoditelj da je bio dužan prije pokretanja ovršnog postupka prethodno izvršiti uvid u zemljišne knjige te da je znao ili je mogao znati da tužitelj polaže određena vlasnička prava na predmetne nekretnine, a osim toga predmet ovršnog postupka da su i druge nekretnine koje su u nespornom vlasništvu ovršenika i čija vrijednost višestruko prilazi vrijednost duga za koji je određena ovrha, te imajući u vidu odredbu čl. 5. st. 2. ovršnog zakona. Tužitelj je predložio sudu donošenje odluke sadržaja navedenog u izreci ove presude.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 1. je naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te da predlaže tužbu odbaciti, a podredno tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan te tužitelja obvezati na snašanje parničnog troška. Prvenstveno je tuženik pod 1. istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije s obzirom da tužitelj nije ista osoba koja je navedena u ugovoru o kupoprodaji jer da je ugovor zaključila pravna osoba i to proizvodno – trgovački ugostiteljski obrt "Babić" pa imovina stečena takvim pravnim poslom da je unesena u imovinu tog obrta te da ne predstavlja osobnu imovinu vlasnika obrta. Tužitelj da nije ispoštovao ni rok prema odredbi čl. 56. st. 1. Ovršnog zakona što da je razlog za odbačaj tužbe, ujedno da je tužitelj mogao prijaviti svoje potraživanje u stečajnom postupku koji je otvoren nad tuženikom pod 2. Prilikom podnošenja ovršnog prijedloga tuženik pod 2. da je bio upisan u zemljišnim knjigama kao isključivi vlasnik stambeno – poslovnog objekta upisanog u ZU 15817, poduložak 41, u

naravi 134/26946 dijela suvlasnički povezanog s cjelinom stana br. 41 na IV. katu te da je kupoprodajni ugovor zaključen tri godine nakon donesenog rješenja o ovrsi i nakon zabilježbe ovrhe u zemljišnoj knjizi. Zaključeni predugovor da se ne može smatrati ugovorom, a što da potvrđuje i činjenica što je naknadno sklopljen glavni ugovor. Još je nadodao da dokaz da je i priznata tražbina tuženika pod 1. kao i predmet ovrhe valjani i zakoniti, da je činjenica da se predmetna nekretnina nije izdvojila iz stečajne mase u korist tužitelja.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 2. je naveo kako se pridružuje navodima tuženika pod 1. te ističe da je utemeljen prigovor nedostataka aktivne legitimacije tužitelja jer da tužitelj nije pravna osoba već da je vlasnik trgovačkog obrta kao i da predmetnu nekretninu stoga mora koristiti u poslovne svrhe obrta, a sve ukoliko ga je unio u kapital obrta, a što da nije riječ u konkretnom slučaju. Nadalje, tužitelj predmetnu tužbu da nije podnio u skladu sa čl. 55. st. 1. Ovršnog zakona kojom je jasno propisano da u roku od 15 dana od pravomoćnosti rješenja kojim se upućuje tužitelj u parnicu može podnijeti tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Tuženik pod 2. je istaknuo da nije sporno da bi tužitelj i zz tuženika pod 2. zaključili predugovor o kupnji stana i da je tužitelj kao kupac izvršio plaćanje cjelokupne kupoprodajne cijene, nije sporno da je tužitelj uveden u posjed stana 2005. te da je tada mogao zaključiti i konačni kupoprodajni ugovor, a što da nije učinio. Tužitelj da nakon što je odbijen sa zahtjevom za uknjižbu prava vlasništva, nije zatražio predbilježbu prava vlasništva niti da je poduzeo koje druge pravne radnje protiv tuženika pod 2., a u pravcu ishođenja prava vlasništva na svoje ime i da je tek 20. veljače 2013. zaključio sa bivšim zz tuženika Ugovor o kupoprodaji stana. U vrijeme zaključenja tog Ugovora da je već bila zabilježena ovrha koju je pokrenuo tuženik pod 1., tuženik pod 1. da je zabilježbu predmetne ovrhe zatražio i postigao na predmetnoj nekretnini temeljem valjane ovršne isprave od 5. listopada 2007. Iz svega navedenog da je jasno da je tužitelj bio pasivan u pogledu zaštite svoje imovine. U odnosu na tuženika pod 2. da je otvoren stečaj i da je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu kao vjerovnik drugog višeg isplatnog reda koja tražbina da mu je osporena u cijelosti iz razloga što je predmetni stan isknjižen iz imovine tuženika pod 2., a tužitelj da je u posjedu stana.

U nastavku postupka tužitelj je naveo da je isti u službenim evidencijama registriran kao nositelj obrta, a kao takav da je i kupio predmetnu nekretninu te je unio u kapital obrta, obrt da nema pravnu sposobnost i da ne može sudjelovati u pravnom prometu niti biti stranka u postupku već da to može biti samo fizička osoba koja obavlja obrt. Tužitelj da je Kupoprodajni ugovor zaključio kada je ishođena uporabna dozvola, a da to nije mogao učiniti ranije jer da nije bio izvršen tehnički pregled cjelokupnog objekta u kojem se nalazi predmetni stan, s tim da mu je nekretnina predana na temelju valjanog pravnog posla i da je u cijelosti kupoprodajnu cijenu isplatio.

Tijekom postupka izveden je dokaz pregledom Rješenje ovog suda pod posl. br. Ovr – 3744/10 od 22. siječnja 2015., prikaz zk uloška br. 15817 K.O. Split, Predugovora o kupnji stana br. 01-116/466/2004 zaključenog 24. studenog 2004., knjiženja sa računa Ivice Babića izvadaka Splitske banke d.d. Split, Izjave od 16. siječnja 2006., poreznog rješenja Porezne uprave – područnog ureda Split od 10. rujna 2005., Ugovora o kupoprodaji br. 77/2013 stana od 20. veljače 2013., Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 11 ST – 159/14 od 8. lipnja 2015., izvatka iz Sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu za tvrtku Atrium Spalatum d.o.o. u stečaju, Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 1 St – 159/14 od 1. srpnja 2016., Zahtjeva za izdvajanjem iz stečajne mase i zahtjeva za naknadom štete i prijave tražbine od 16. svibnja 2015., saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke te saslušanjem Tomislava Bausa u svojstvu svjedoka.

Stranke su po punomoćnicima popisale parnični trošak.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Prema odredbi čl. 119. i 120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine br: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00 i 114/01 – dalje: ZV) propisano je da se na temelju pravnog posla vlasništvo na nekretnini stječe uknjižbom u zemljišnoj knjizi.

Odredbom čl. 49. st. 1. Ovršnog Zakona ("Narodne novine" broj: 57/96, 29/99, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 – dalje OZ) propisano je da osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom.

Prema odredbi čl. 56. st. 1. OZ propisano je da ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru da će sud podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svog prigovara pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu opće poznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnnjevama.

Prema odredbi čl. 1. st. 3. Zakona o obrtu ("Narodne novine" broj: 77/93, 90/96, 102/98, 64/01, 71/01) obrtnik je u smislu ovog zakona fizička osoba koja obavlja jednu ili više djelatnosti iz stavka 1. istoga zakona (dopuštene gospodarske djelatnosti) u svoje ime i za svoj račun, a pritom se može koristiti i radom drugih osoba.

Pregledom Rješenja Općinskog suda u Splitu br. Ovr – 3744/10 od 22. siječnja 2015. razvidno je da su u pravnoj stvari ovrhovoditelja Grada Splita protiv ovršenika Atrium Spalatum d.o.o. Split, a odlučujući o prigovoru trećih osoba i to pod 1. Ede Crnčevića i pod 2. Ivice Babića, upućene treće osobe da u roku od 15 dana od dana primitka rješenja pokrenu parnicu protiv stranaka radi proglašenja da je nedopuštena ovrha na nekretnini u vlasništvu ovršenika te se u obrazloženju navodi da vezano za prigovor Ivice Babića se ovrhovoditelj istome usprotivio ističući daje prije sklapanja kupoprodajnog ugovora od 21. veljače 2013., dakle još 2010., ovrhovoditelj zatražio i postigao upis zabilježbe ovrhe na predmetnoj nekretnini temeljem valjane ovršne isprave od 5. listopada 2007.

Pregledom izvatka iz zemljišne knjige za čest. zem. 820/1 upisano o ZU 15817 K.O. Split, razvidno je da je kao vlasnik dijela zgrade sagrađene na čest. zem. 820/1 Firule – Lazarica koji je dio pozvan sa cjelinom stana br. 41. na IV. katu kao vlasnik upisan Atrium Spalatum d.o.o Split, te da je 27. srpnja 2010. pod brojem Z – 6924/10 zabilježena na temelju Rješenja o ovrsi br. Ovr – 3744/10 od 23. srpnja 2010., ovrha utvrđivanjem vrijednosti prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja Grada Splita iz iznosa dobivenog prodajom u odnosu na 134/26946 dijela povezanog sa cjelinom stana br. 41. na IV. katu, vlasništvo ovršenika Atrium Spalatum d.o.o. Split.

Pregledom Predugovora o kupnji stana br. 01-116-466/2004 zaključenog 24. studenog 2004. između tvrtke Atrium Spalatum d.o.o. Split kao investitora te Proizvodno – trgovačko ugostiteljskog obrta "Babić" u vlasništvu Ivice Babića kao kupca, predmet Ugovora da je stan pod rednim brojem 41 na IV. katu koji će se izgraditi na kat. čest. 8210/8, čest. zem. 820/1, radnog naziva Firule – Lazarica. Ugovorom je utvrđena visina kupoprodajne cijene stana te je

nadalje člankom 8. st. 2. određeno da je investitor prije čina predaje u obvezi sklopiti s kupcem ugovor o kupoprodaji stana temeljem kojega će isti steći vlasništvo stana koji je predmet ovog predugovora i da će sklapanju ugovora o kupoprodaji pristupiti po izvršenom tehničkom pregledu objekta.

Pregledom knjiženja sa računa Ivice Babića i izvadaka Splitske banke d.d. Split proizlazi da je 25. studenog 2004. na računa Atrium Spalatum d.o.o. Split uplaćen iznos od 132.770,07 kn, 24. prosinca 2004. iznos od 830.000,00 kn, 30. prosinca 2004. iznos od 364.930,63 kn.

Pregledom Izjave od 16. siječnja 2006. proizlazi da je ista dana od strane direktora Atrium Spalatuma d.o.o. Split Tomislava Bausa te se navodi da se izjavom potvrđuje da je Proizvodno – trgovačko ugostiteljski obrt Babić u vlasništvu Ivice Babića sukladno Predugovoru o kupnji stana od 24. studenog 2004. izvršio plaćanje cjelokupne kupoprodajne cijene u iznosu od 175.854,44 EUR, navodi se da je time prodavatelj u cijelosti namiren s naslova kupoprodajne cijene te da se obvezuje s kupcem zaključiti ugovor u kupoprodaji stana temeljem kojeg će biti moguće u zemljišnoj knjizi suda izvršiti upis prava vlasništva na predmetnom stanu na ime kupca za cijelo, a sve nakon izvršenog tehničkog pregleda cjelokupnog objekata u kojem se predmetni stan nalazi. Također se navodi da je prodavatelj uveo kupca u posjed stana.

Pregledom poreznog rješenja Porezne uprave – područnog ureda Split od 10. rujna 2005. proizlazi da je Ivici Babiću utvrđena osnovica poreza na promet nekretnine – stana površine 134,19 m² u zgradi na kat. čest. zem. 8210/8, 820/1.

Pregledom Ugovora o kupoprodaji stana zaključenog između tvrtke Atrium Spalatum d.o.o. Split kao prodavatelja te Proizvodno – trgovačko ugostiteljskog obrta "Babić" u vlasništvu Ivice Babića kao kupca 20. veljače 2013. utvrđeno je da je predmet Ugovora stan pod rednim brojem 41 na IV. katu, na čest. zem. 820/1, ZU 15817, površine 134,19 m² koji se nalazi u stambeno – poslovnom objektu Firule – Lazarica. Nadalje je ugovoreno da stranke suglasno utvrđuju da je kupac uplatio prodavatelju kupoprodajnu cijenu stana, da je nekretnina u posjed kupcu predana 2006. te da ga prodavatelj ovlašćuje da izvrši upis prava vlasništva na toj nekretnini, a čl. 11. je utvrđeno da kupac preuzima obvezu kupljeni stan koristiti za stanovanje.

Pregledom Rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 11 ST – 159/14 od 8. lipnja 2015. proizlazi da je otvoren stečajni postupak nad tuženikom pod 2. dana 8. lipnja 2015., a za stečajnu upraviteljicu da je imenovana te je određena zabilježba otvaranja stečajnog postupka dok je iz Rješenja istoga suda od 1. srpnja 2016. razvidno da su istim utvrđene tražbine vjerovnika između ostalog i tužitelja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 3.545.973,75 kn te da mu je tražbina osporena u cijelosti uz obrazloženje da je kupac u posjedu stana koji je isknjižen iz imovine društva.

Pregledom zahtjeva tužitelja kao stečajnog vjerovnika za izdvajanje iz stečajne mase, zahtjeva za naknadom štete i prijave tražbine proizlazi kako je isti upućen prema tuženiku pod 2. 16. srpnja 2015.

U svom stranačkom iskazu tužitelj je naveo da mu je prilikom zaključenja predugovora kazano da ne može se zaključiti odmah glavni ugovor iz razloga što postoji velik broj kupaca pa da bi moglo doći do problema prilikom provođenja tehničkog pregleda. Zbog opće poznatih problema koji su se dogodili sa zgradom Lazarica u Splitu, tehnički pregled da je proveden tek

2013., da je tada dobivena i uporabna dozvola za tu zgradu, a u posjedu stana da je od 2005. Temeljem zaključenog predugovora da je podnio zahtjev za uknjižbu, međutim da je sa zahtjevom odbijen uz obrazloženje da se temeljem predugovora ne može izvršiti upis prava vlasništva. Nakon što se pokušao vlasnikom upisati po zaključenju glavnog ugovora da je utvrdio da to nije moguće jer da je u zemljišnim knjigama upisana zabilježba na ime tuženika pod 1. Kupac po zaključenim predugovoru i ugovoru da je bio obrt Babić, stan da se nikada nije koristio za stanovanje, s tim da je uređen u svrhu stanovanja. Sva davanja za stan da dolaze na ime tužitelja, da mu je namjera stan koristi za stanovanje i da će poduzeti određene radnje da se stan isknjiži iz poslovanja obrta i upiše na njegovo osobno ime, stan da nije unesen u kapital obrta Babić, ali da je zaveden kao imovina tog društva i da obrt nikada nije poslovao u tom prostoru. Nadodao je da je podnio još jedan zahtjev zemljišniku nakon zaključenja glavnog ugovora i da je odbijen te da je tada saznao za postojanje ovrhe, prije zaključenja glavnog ugovora da nije provjerio stanje u zemljišnim knjigama.

Saslušani svjedok Tomislav Baus u svom iskazu je naveo da je bio direktor i vlasnik tuženika pod 2. da je tuženik pod 2. kao prodavatelj sa pekarskim obrtom Babić zaključio predugovor o prodaji stana 2004., sa svim kupcima da su tada rađeni predugovori, tužitelj da je već do 2006. u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu i da je tehnički pregled proveden 28. travnja 2012. Nadalje, da je 2005. Ministarstvo graditeljstva donijelo rješenje o rušenju cijelog objekta, da su u konačnici srušene pojedine krovne terase i stanovi, a da u stan koji je predmet ovog spora nisu zadirali. Tužitelj da je u posjed stana stupio prije isplate kupoprodajne cijene o čemu da je formalno sačinjen i zapisnik o primopredaji, Grad Split da je prije zaključenja glavnog ugovora sa tužiteljem pokrenuo ovršni postupak, a vezano za isplatu komunalnog doprinosa. Istaknuo je da je tuženik pod 1. bio upoznat sa činjenicom da je stan koji je predmet ovog spora prodan trećoj osobi, da je održan niz sastanaka i da je u zemljišnim knjigama bilo razvidno da je tužitelj podnio zahtjev da se upiše vlasnikom na tom stanu temeljem zaključenog predugovora, da se ne može izjasniti je li raspolagao sa znanjem u vrijeme zaključenja glavnog ugovora sa tužiteljem, da je upisana zabilježba tuženika pod 1., tužitelj da je pokušao zaštiti svoju imovinu te da je dolazio kod svjedoka u više navrata i nadodao je da je predmetni stan namijenjen za stanovanje.

U postupku je kao nesporno utvrđeno da je rješenjem Općinskog suda u Splitu broj Ovr – 3744/10 od 22. siječnja 2015. upućen tužitelj kao treća osoba na pokretanje parnice protiv tuženika pod 1. kao ovrhovoditelja i tuženika pod 2. kao ovršenika radi proglašenja da je nedopušten ovrha na nekretnini u vlasništvu ovršenika, predmetna ovrha pokrenuta je radi naplate ukupnog potraživanja tuženika pod 1. kao ovrhovoditelja u iznosu od 10.149.652,04 kn uvećano za pripadajuće kamate, na ime neisplaćenih komunalnih doprinosa.

Što se tiče istaknutog prigovora tuženika da tužba nije pravodobno podnesena za navesti je da nakon što su treće osobe uputi u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i odredi rok od 15 dana, da nije riječ o prekluzivnom roku pa je stoga neosnovano traženje tuženika da se tužba odbaci kao nepravovremena.

Temeljem svih dokaza izvedenih u ovom postupku, ovaj sud smatra osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja. Među stranaka u postupku nije sporno da su tužitelj i tuženik pod 2. zaključili Predugovor o kupoprodaji stana 24. studenog 2004., u kojem je predmet kupoprodaje bila sporna nekretnina, da je tužitelj temeljem Predugovora u cijelosti isplatio tuženiku pod 2. ugovorenu kupoprodajnu cijenu, da je tužitelj na temelju tog istog ugovora pokušao ishoditi zabilježbu vlasništva stana i da je sa zahtjevom odbijen rješenjem zemljišnoknjižnog odjela ovog suda br. Z – 4811/05 od 6. listopada 2006. uz obrazloženje da prema predugovoru nije

moguće izvršiti zatraženu zabilježbu. Nadalje nije sporno da je 27. srpnja 2010. zabilježena ovrha utvrđivanjem vrijednosti i prodajom nekretnine i namirenjem tuženika pod 1. kao ovrhovoditelja, a temeljem rješenja o ovrsi pod posl. br. Ovr – 3774/10 te konačno da je tužitelj zaključio 20. veljače 2013. sa tuženikom pod 2. Ugovor o kupoprodaji br. 77/13, a sve nakon što je za predmetnu zgradu obavljen tehnički pregled objekta i ishođena uporabna dozvola.

Odmah je za navesti da je neosnovan istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja kao fizičke osobe s obzirom da je riječ o tužitelju kao vlasniku obrta, a imajući u vidu citiranu odredbu Zakona o obrtu, obrtnik je fizička osoba koja djelatnost obavlja u svoje ime i za svoj račun pa stoga nema ni pravnu osobnost i ne može kao takav sudjelovati u postupku kao parnična stranka, već to može biti samo fizička osoba koja obavlja obrt, a u konkretnom slučaju je riječ o tužitelju kao vlasniku Proizvodno – trgovačko ugostiteljskog obrta "Babić".

Dakle, kako nije sporno da su tužitelj i tuženik pod 2., prije podnošenja prijedloga za ovrhu od strane tuženika pod 1. kao ovrhovoditelja, stupili u ugovorni odnos zaključenjem Predugovora o kupoprodaji stana, da je tužitelj u cijelosti tijekom 2004. isplatio kupoprodajnu cijenu te da je 2005. stupio u posjed sporne nekretnine, može se zaključiti da je tužitelj poduzeo radnju kako bi zaštitio svoju imovinu i to zatraživši od zemljišnoknjižnog odjela upis zabilježbe vlasništva stana te da nije, kako to tvrdi tuženik pod 2. bio pasivan, a ujedno je pristupio i zaključenju končanog ugovora po izvršenom tehničkom pregledu objekta, kako je to predugovorom i ugovoreno. Premda tužitelj nije izvršio uknjižbu prava vlasništva u zemljišnim knjigama u svoju korist i to iz već poznatih i naprijed navedenih razloga, ovaj sud je mišljenja da tuženik pod 1. kao vjerovnik prilikom iniciranja ovršnog postupka nije postupao u dobroj vjeri i to stoga što mu nije moglo biti nepoznato da, premda je tuženik pod 2. bio upisan kao vlasnik nekretnine koja je predmet ovog spora, je ta ista nekretnina već prodana drugoj osobi, a ujedno je uvidom u zemljišne knjige mogao utvrditi da je odlučujući po prijedlogu tužitelja sud donio rješenje br. Z – 4811/05 iz kojeg rješenja je razvidno da je u odnosu na taj stan zaključen Predugovor o kupnji stana sa tužiteljem kao kupcem. Naime, i zz tuženika pod 2. u svom iskazu, kojeg sud drži istinitim i ujedno je u suglasju i sa ostalim materijalnim dokazima, jasno navodi da je tuženik pod 1. prije pokretanja ovršnog postupka bio upoznat sa činjenicom da je stan koji je predmet ovog spora prodan trećoj osobi pa premda je utvrđeno da tužitelj nije stekao pravo vlasništva predmetnog stana i to iz razloga što je za sjecanje vlasništva osim valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva sukladno odredbi čl. 115. ZV-a, potreban i upis u zemljišne knjige, sukladno čl. 19. st. 1. ZV-a, a što je u konkretnom slučaju izostalo, stav je ovog suda da je ovrha na spornoj nekretnini nedopuštena, pritom imajući u vidu i odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske br. U – III – 4177/10 i to stoga što je u konkretnom slučaju izostala savjesnost i poštenje tuženika pod 1., a što je protivno načelu vladavine prava i pravne sigurnosti, pa je slijedom svega iznijetog valjalo odlučiti kao u točci I. i II. izreke ove presude.

Odluka o parničnom trošku donesena je temeljem zahtjeva za naknadu troška, a u smislu odredbe članka 164. stavak l., članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku, a temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Tužitelju je priznato za sastav tužbe 1327 bodova, zastupanja po punomoćniku na ročišta od 10. svibnja 2016., 14. veljače 2017., 21. svibnja 2018. i 12. lipnja 2018. po 663,5 bodova, na ročišta od 21. studenog 2016., 6. prosinca 2018. i 15. travnja 2019. po 1327 bodova, na ročišta od 5. ožujka 2018. i 21. veljače 2019 po 331,7 bodova, za sastav podneska od 23. kolovoza 2016. te za sastav žalbe na rješenje o mjesnoj nenadležnosti po 1327 bodova,

sveukupno 11.279,40 bodova i uvećano za 25% PDV-a daje iznos od 140.992,50 bodova, kojem iznosu je valjalo nadodati trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu u iznosu od po 5.000,00 kn pa se dobije iznos od 150.992,50 kn, radi čega je odlučeno kao u točci III. izreke ove presude.

U Splitu, 3. lipnja 2019.

SUDAC

MARICA LOVIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke može se izjaviti žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom primitka presude.

DNA:
-punomoćniku tužitelja
-punomoćniku tuženika pod 1.
-punomoćniku tuženika pod 2.
-u spis

ZA TOČNOST OTPRAVKA-
OVLAŠTENI SLUŽBENIK:

Vrijeme kreiranja: 13.05.2020. 11:29

Oznaka: P-4788/2017-25

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	P-4788/2017-16
Vrsta odluke:	Presuda
Donositelj:	Marica Lović
Datum pravomoćnosti:	18.02.2020.
Datum ovršnosti:	08.04.2020.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	

ZA TOČNOST OTPRAVKA-
OVLAŠTENI SLUŽBENIK:

Broj zapisa: **17895-df5c8**

Kontrolni broj: **0db34-37e86-bb8c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=epravosudje, L=ZAGREB, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA HR26635293339, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. vojarna „Sv. Križ“ Dračevac

Poslovni broj: P – 4788/17 – 27

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Marici Lović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivice Babić, vlasnika proizvodno – trgovačkog ugostiteljskog obrta "Babić Split", Kopilica 19, OIB: 76688891305, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Močić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika pod 1. Grada Splita iz Splita, Branimirova obala 17, OIB: 78755598868, kojeg zastupa punomoćnik Ivo Gabrić, diplomiranom pravniku i tuženika pod 2. ATRIUM SPALATUM, d.o.o. u stečaju iz Splita, Poljička cesta 20b, OIB: 75237018400, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Meri Šitić, a nju zastupa punomoćnica Jadranka Meštrović Kologranić, odvjetnica u Splitu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, izvanraspravno 28. svibnja 2020.

riješio je

Ispravlja se presuda ovog suda pod posl. br. P – 4788/17 od 14. veljače 2020. u uvodu presude, redak šesti, na način da umjesto "pod 2. ATRIUM SPALATUM d.o.o. Split, iz Splita" treba stajati "pod 2. ATRIUM SPALATUM, d.o.o. u stečaju iz Splita", dok u preostalom dijelu citirana presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

21. svibnja 2020. zaprimljen je prijedlog tužitelja za ispravkom presude pod poslovni broj P – 4788/17 od 14. veljače 2020. i to na način da se predmetna presuda ispravi u dijelu gdje je kao pogrešno naveden naziv tuženika, u uvodu presude, te da pogrešno stoji ATRIUM SPALATUM d.o.o.

S obzirom da je u presudi ovog suda pod gornjim poslovnim brojem došlo do očite omaške u pisanju, pa je u uvodu iste i to u retku šestom, omaškom pogrešno naveden naziv tuženika "pod 2. ATRIUM SPALATUM d.o.o. Split", to je sukladno odredbi čl. 342. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje ZPP), trebalo odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 28. svibnja 2020.

SUDAC

MARICA LOVIĆ

Dokument je elektronički potpisan:
MARICA LOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
28-05-2020
13:35:48

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=LOVIĆ
G=MARICA
CN=MARICA LOVIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 3 dana od dana primitka istog. Žalba se podnosi putem ovog suda, a za nadležni županijski sud u tri primjerka.

DNA:
- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

...6/17-27

...stranka može ... ovog suda, a za

...zapisa: **17896-4d440**

...ntrolni broj: **076c0-e030d-966b4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARICA LOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-4788/2017-27

Vrsta odluke: Rješenje

Donositelj: Marica Lović

Datum pravomoćnosti: 01.06.2020.

Datum ovršnosti:

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: